

Siunneen noorukene	Talon hel pilve jouluis
Siunneen pihla puenikene	Kas jina tahaa kangurille
Siunneen jina tahaa	Ei ma taha kangurille
Mehle minä taha	Kanguri herä koiriluo
Mehle mehli mehle	Kas jina tahaa jankurille
Pöijä keli jelmale	Ei minä taha jankurille
Kas jina taha mitöville	Sankur joul joul joul joul
Ei ma taha mitöville	Kott löö taha kankurilla
Mitöi kivi mitöijä	Kas jina tahaa talupaja
Kesta waara koirijua	Ei minä tahan talupaja
	Talupaja on tääle tavia
	Tääle tarka, waale minä

Willekin helakene
 Lääne ää piti waalla
 Piti waalla jina waala
 Kas on piti joul
 Kalewille kangurille
 Kappadalle viarilla
 Kikkas kioj kulla kassa
 Kina kassat wacki kaala

Mull oli pöäle laulude kull fenu taktu murra kull
 wti kunkkäsinduj kudas neid neid nimetä kje se on
 äht fona (näi kulle autimij kje) fenuurull ja wäikje faja
 mitmet mood: wäijä ütöia, miä lei äht fenuuridaar ällis
 wöiuit. Äht ei wti ma pöäjä mirdij panta fajt se tarwis
 ta joul mittemi fjt kui kioi melle tulewsi.

Siunnekin
 C. Koppio.
 Peterburgis 18^{out} Septembri 1891.

Bohnencokij pp. 61. Nr. 33.